

1] "...ומה שכתב כבוד תורתו שיהכל בידי שמי חז' מיראת-שמי' נאמר על הפטרת ועל הפלל בשונה... הנה בעקיזה פרשת ניצבים מריך הוא לבאר תוכן הברית שכרת הקב"ה עם ישראל בערבות מו庵, שהוא בניו על יסוד סילוק הבחירה מהפלל כלו, ולדבריו לא נאמר הכל בידי שמי חז' מיראת שמי' כי-אם דזוקא על הפטר, אבל כלל ישראל- קשם שיש קריות ברית על קיומו, וכן יש קריות ברית שלא יעוזב, בכללו, בריתך ד'. ולא ראוי מחייב ישראל הגדולים מי שיחלוק עליו (הראייה קוק, משפט כהן, תשובה קמד) בזה..."

2] "... אין לייחיד شبישראל נשמה, כי-אם לכוח פללות האומה, זאת היא הסגולה של גוי אחד בארץ. גוי, מי גילת את פני הלוות, יראו ויכירו כמה צריך לכבד כל חורך ודין" (הראייה קוק, שמונה קבצים, א; כסא)

3] "כשעם הקודש יהיה בריא וחוץ בגופו- תתגבר ותתחזק הקדושה בועלם. קשיידי ישראל יהיה חזקים, בראים ומוצקים, יהיה אויר העולם קדוש וטההור. כל תוכן גשמי של צדיקים מעלה את העולם כלו ברוחניותתו, ואין צדיק בעולם, שיגע לקרסוליה של הכנסת ישראל כלוה. ומובן בזה, שהבריות והיתרונו הגשמי של פללות ישראל זהו היסוד לאור העולם, לקודש העולם, לגילוי האלקות בעולם, לטהרת המידות, לרוממות הצדק והופעת המוסר בנצחונו בעולם. ביחס להפכו של כל יחיד עם פללות האומה, כל אחד מישראל הוא צדיק וקדוש. כל דבר גשמי ישראלי הוא מוכן לקדושה ואצלות עליונה. פיתוחו אומץ הגוף שביראיל יוציא מן הכל אל הפועל אימוצי נשמה נפלאים, ואורה העליון של תורה ימצא את הבסיס האיתנו הרاوي לו, ויקומו לנו מאורי עולם, אנשי רוח אלקיים כבורי כה, שרים עם אללים ועם אנשים וכיולים לפקס" (הראייה קוק, אורות, אורות ישראל, ט; ה)

4] "...שאני מעיד עלי שמי' וארץ, שחוּטִי היא גדולה, ממש בכל לבבי ובכל נפשי, לכל עפננו ולפרטיהם ולכל מפלגותיהם, מפני אני מאמין באמונה שלמה, שככל חלק מהם הוא אבר מיוחד בשיעור הקומה הקדושה והנפלאה שהיא הכנסת ישראל כלוה במלא מובנה... בכל סיעה ובכל תנואה ישנים בודאי דברים שאיני יכול להסביר עליהם, אבל זה לא יכול לגרום, שאהבתி מלאת השלחתה היוקדת בי לעפננו הקדוש ולכל פרטיו תהיה נפמת אפילו פחות השערה, והוא עומדת בקרבי במידה שווה למכבשי ולבזוי, את כולם אני אוהב بلا מקרים..." (הראייה קוק, מאמרי הראייה, עמ' 523)

5] "ההתעמלות שאעירים ישראל עוסקים בה בארץ-ישראל, לחזק את גופם בשbill להיות בנים אפייצי פה לאמה, היא משלכלה את סוף פרומני של הצדיקים העליזניים, העוסקים ביחסונם של שמות הקדושים... שיצחקו מפעריהם למשך קם ורווקם, בשbill גבורת האמה בклלה, עבוזת הקדש מזאת מעלה את השכינה מעלה מעלה, בעילתה על-ידי שירות ותשבחות שאמרו דוד מלך ישראל בספר תהילים..." (הראייה קוק, אורות, אורות התהוויה; לד)

¹ ספר "עקדת יצחק" של רב יצחק ערامة, מסוף תקופת הראשונים

[...] "כלפי צייר אחד שבודך הקתוניות או אמר שכאי לו אין יכול לקבל את התוכחות כי הוא כבר ריקן מכל גרש דתי, סיפר (= הרב) בהמשך השיחה הידידותית, על-דבר הצעה כאילו אדר-הון אחד עומד לרכוש לו רקנינו על-ידי הממשלה את סכנתה הר-הבית, ובaan לו כל רגש מיוחד לקדשות המקום הזאת, הנהו מתוכנן לעשות שם שוק גדול. לשם הדברים האלה קפץ מיד אותו הצעריך וקרוא ברוב התרgestות: 'את החזיר הזה אזכיר בחרבי', ואז הוא (= הרב) אמר לו: הנה אתה רואה שהן טועה בחבנת עצמן, ובאמת אין ריקן מרגע הדתו יהדות, ואת הניצוץ שבלבבך הנני מקבל גדלו ולפתחו להבת אש דת קודש'" (הרצייה קוק, לשלה באלול, חלק א' סעיף נ)

[...] "...ופרשת ניצבים היא סיום דברי הברית...בפרשה זו מופיע ענן אדר ונורא: פירורי החשבונות האלוהיים של יחס הפרט אל הכלל: אתם ניצבים היום בלבם לפני די אליהם". המקור של כל אחד מאתנו הוא כלל ישראל. יש לכל אחד מאתנו בחירה אישית פרטית, אבל מקשר ערך בבחירה הזאת הוא מעל הבחירה שלו. עם זו יצרתי לי' (ישעיו מג, כא). כך נוצרנו ואין זה תלוי בבחירהנו, תהיה מה שתהיה התנהוגותנו בעולם התחתון, כמו שייכותנו למין האנושי אינה תלויות בבחירהנו. בבחירה האנושית הפרטית של זיכורות בחיכים' (דברים ל, יט) אינה קיימת אלא לגבי פרטיו פרטיים, בשטח קטן ומצוצם. הבחירה שלנו מתחילה במה שאין בו בחירה, במתה של מעלה מון הבחירה, במה שהוא הכרחי על פי גורה אלוהית, ביעס זו יצרתי לי'. לא אנחנו יצרנו את העם הזה. 'יצרתי לי' – ריבונו של עולם ישר יצר את האדם בצלמו, נוצר את האדם מישראל. זה העיקר, השורש, ומן האמת המוחלטת הזאת, נמשכת בבחירה הפרטית היחידית, הקטנותונת, בין טוב לרע. בבחירה שלנו שייכת לגבי התנהוגותנו בתוך ארבע אמותינו בהתאם ליצירה האלוהית שלנו, לטבע האלוהי שלנו... אתה תואדי האלים אשר בחרת באברס' (נחמיה ט, ז). לא אברהם אבינו בחר בירבונו של עולם, אלא ריבונו של עולם הוא שבחר בו. בחירה זו אינה בחירה במון האנושי. בחירה של הבורא, של היוצר, של אלוהים בורא שמיים וארץ, היא יצירה, בחירה פיסיקלית אבסולוטית וועלמית, קביעה טبع לכל ההיסטוריה, לכל ימי עולם ושותה דור ודור. אם כן, ריבונו של עולם יבחר לנו מכל העמים' ומתוך כך ינתן לנו את תורתו שהיא התפרטות תוכן האלקי הנשמתי שלנו... אפשר לבטא זאת במילים שונות: 'נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם' (שמואל-אטו, כח), 'ואתם הדבקים בד' אלתיכם' (דברים ז, ז), אנחנו שייכים לירבונו של עולם, מצד שני 'ישכنتי בתוכם' (שמות כה, ח), ריבונו של עולם שוכן בתוכנו, בעצמאותו הפנימית. כניסה ישראל זו השכינה, יפארו עלי ופארו עליו, יש שייכות הדדית. הכל שלושת אלוהיות אחת.

מתוך כך אפשר להבין עמוק כלם צדיקים' (ישעיו ס, כא). והרי יש רשיים? לא קשיא; זה מצד הפרטיות שלו, אבל כל אחד מאתנו הוא חלק מעם ישראל, מעם ד', ומצד זה הוא שיק לעמך כלם צדיקים'. ברור שייכות זו לכל ישראל מופיעה במיוחד בארץ ישראל, פחדוש של אחד מגודולי העולם, רבי אברהם אוזלאי, בספריו יחס לאברהם. בספרו, יש כמה פרקים הפתוחים בנוסח מיוחד: 'ידעו', דע שהוא כך וכך: אני מוסר לך ידיעה. אתה מהייןפורמציות האלה היא: וכל הדור בארץ ישראל נקרא צדיק, הגם שהוא אינו צדיק כפי הנראה לעינים, כי אם לא היה צדיק, הייתה הארץ מקיאתו, כמו שהפטוב אומר: יותקיא הארץ את ישביה' (ויקרא יט, כה). ובין שהארץ אינה מKİיאתו – בחירתה הוא שנקרא צדיק, ואף שהוא בחזקת רשות. נגשים מהם קונטרסט [=ניגוד] מעניין: אדם אחד שהוא גם רשע וגם צדיק; אלא שיש להבחן בין הצד האיני ובין הצד הפלל

ישראל. הוא רשאי מצד פרטיטו או אבל צדיק מצד שייכותו לפֶלְלָה, כל עוד הוא לא יצא מהפֶלְלָה. לצערנו, יש הרבה רשעים ואפיקוריסטים, אבל הם אינם בוגדר מינים שציאו מכל ישראל, חס ושלום. הם אמנים נמצאים במצב חולני ומקולקל, אבל לא יצאו מהגוף הלאומי. זה במיללים שונות תוכן הגינוי של רבינו אברהם אוזלאי שכל אדם הדר בארץ ישראל היה כל ישראל. הארץ של רבינו אברהם אוזלאי ישותם עם ישראל עמי כעמך ישראל גוי אחד בארץ (זה ייאו, ט). בארץ הוא גוי אחד, דזוקא הארץ - הארץ מופיע כל ישראל בכל חיווניותו. על כן כל הנמצא בארץ ישראל שייך לכל ישראל. כמובן, יש מדרגות של לומות וביבראות, חיהות, אבל על כל פנים קיימת העובדה היסודית של שייכות באיזו מידת לכל ישראל, לנצח ישראל" (שיחות הרציה, דברים, עמ' 451-446)

8] "...מה היא ארץ ישראל? המסתגרת הקדושה, האוויר, הקרקע והמציאות של כלל-ישראל, וסדר השראת השכינה של יואתם הדבקים ב' אלהיכם כלכם היומם'. יש פרטיטים איך היא מתגללה בכל אחד לפי מדרגו, אבל באופן כללי, ארץ ישראל היא הפלויות של מחות בת שמות כלל-ישראל. כאן בנין בית המקדש, כאן השראת השכינה והנבואה באופן ברור ובולט. אדם הארץ ישראלי נמצא במסגרת כלל ישראל. יש לו שייכות לזרם המקוריות והחיים הפליל של ישראלים. אם אדם זה הארץ ישראל מלא חסרונות, פגימות, חטאיהם, עוננות ופשעים בערכו האיש, האינדייבידואלי, ודאי אין הקדוש ברוך הוא ותרכן (בבא-קמא ג ע"א), יש חשבונות על כל חטא ועל כל פֶרֶט, של ערכו האיש האינדייבידואלי, אבל כל אחד מאתנו רק אישי, איןנו רק ייחידי, איןנו רק אינדייבידואלי, כל האינדייבידואליות שלנו נשכחת מכל ישראל, מהקדושה האלוהית הפלילית של עם ישראל. מזכים של גלותם בדברים ארעאים זמניים, אבל היסוד האמתי העיקרי של כלל ישראל איןנו נער ואינו בטל..."

9] "בדoor האפרון מתרשם מהחומר של כל הזרות שבקב הזרות שעבורי... גם התקינות הטבעיות, היוצאות מקל ענייני האמונה, מתרשם מלב כל הדקבק בכנסת-ישראל ורוצחה במושעתה. ואפלו התזה הפנימי שבק הכל מחות, הפשיות והאמונות, מרגש הוא בקשרו לכנסת-ישראל ובמחץ ישועה... כל המקשר לחוץ ישועה לכלות ישראל בארץ-ישראל – שב嗾 הארץ?-ישראל אי-אפשר לשועה כללית שטבוא, – בריה הוא המקשר בגניזה לכל הטעמויות של כל האמונה וכל המחות כלן. ולמדור בכללו ראו שימפלו לו כל עונתיו, שנעים ממסרו הברה בה מה שהוא עצמו מדקבק וקשרו בלב... והמוספת הנגד שdonevo הוא המועד לתעוקה זאת, הוא מה שנמצאים בו פאלה שרעין זה בחוקם ב עמוק נשמקם, ומוצאים בו קדשה עליונה ובקות אמתית ב' צור כל קעלמים אלמי ישראל ברוך הוא"

10] "...ריהם האימה שנטען עבשו, שאומרים רבים מפטזיקו שאינם נזקקים ל롬 א-להים, אם כי באמת יכולם לבסס רום לאמי בזיה בישראל כי יכולם להציג את האימה על מעמד הטקאה ומפליאו. אבל מה שמס רוצים אין יודעים בעטם, כל-כך מחר הרא רום ישראלי ברום א-להים, עד אשר אפלו מי שאומר שאיננו נזקק כלל לרום ד', פיו שהוא אומר שהוא חוץ ברום ישראלי ברוי ברום קא-להי שורה בתוכיות קדשת שאיפתו גם בעל ברחו... כל קניינה של האימה, שהם חביבים עליה מצד רוחה פלאמי, כלם רום א-להים שורה גם: ארצת, שפתה, תולדתה, מנגהיה..."
(הראייה קוק, אורות, התמחה; ט)